

(המשך מעמוד 23)

ארץ יהודה היא גדה. ארץ ישראל היא פלסטין — ויהודי הוא גוי...
 בנקודה (65), תחת הכותרת, פרופיל תרבותי, מובא רבישיו שנערך בהשתתפות מנהלי המתנסים בשטחים הכבושים, שבו ניתן ללמוד מעט מהפרופיל העיתודי של התרבות הישראלית המונחלת. אחד המשתתפים, צבי סלונים, סיפר:

"היום אני פוגש בשבת את הילדים שלנו משחקים כרפול צונח מהליקופטר, בממשלה ובאופוזיציה, ומולזלים בשניהם. הם משחקים בצורה שכל המלמדים על יצירתיות חרשה, העורכים מישחקי סימולאציה, היו יכולים לבוא וללמוד כיצד ממחזים את החיים האקטואליים... ישנם גם אלמנטים של אנטי-חינוך

לדעתי, לא כל שמאלני שמביע עצמו בשירה וכו' זה יצירתיות. מכיוון שזה שלילה של דברים. אני לא רואה בזה יצירה. יש לי מחשבות בזמן האחרון שחול עשו דבר איום ונורא. הם לא השאירו לנו שום דבר להגיד, ומהסיבה הפשוטה: הם כבר אמרו את הכל! אין לנו כיהודים'מה להגיד, ואולי זו הסיבה שכמאה או מאתיים שנים לא הצמחנו אנשים בעלי שיעוריקומה..."
 בנקודה (64), ברשימה, היצוא האנטרי לאומי, מגדירים המתנחלים את סלידתם מהתרבות הישראלית העכשווית:

"גם להצגה נפש יהודי, המפיצה את התורה ברבר נחיתותו ושפלותו של הגזע היהודי, המסיתה להשמרתו פן ישחית את העולם כולו, להצגה אשר אף הרגימה זאת באיבוד שאיבד את עצמו (אטום) ויינגגר לדעת כדי להרוג לפחות

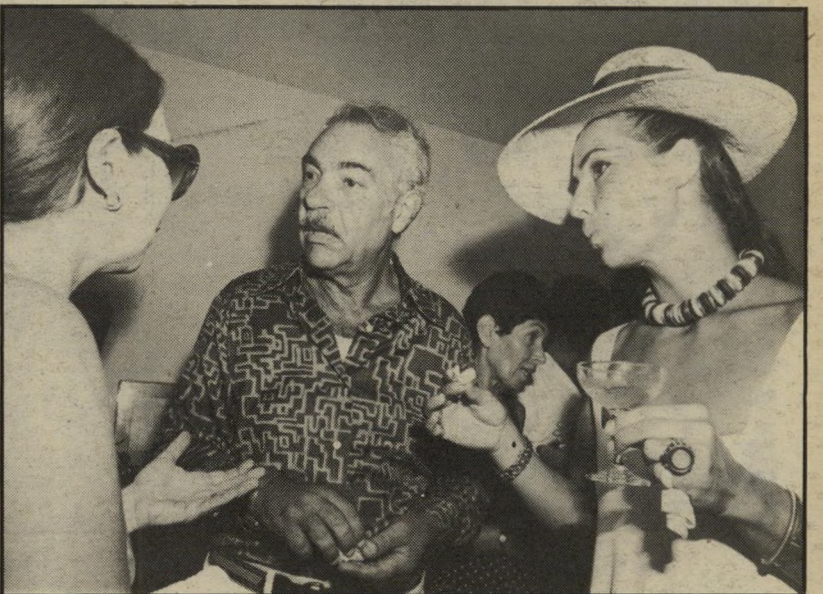
הממשלה: מתי תהיה לנו סוף-סוף, השפעה על הנעשה במדינה (שואל איש חרות את עמיתו)? תשובה: כשנשוב לאוטוריזציה. אז המערך שוב יפחד מאיתנו!"
 סידרה של חרפות, בנוסח שלא היה מבייש עיתונים לאומניים מהסוג הכוזב ביותר, פירסמה נקודה אחרי התפטרותו של מנחם בגין ממישרת ראשיהממשלה:

"מה אירע לעם ישראל שהוא אוכל מערני מלכים, אך הטעם בפיו מר, מבאיש ומבחיל? מהו אותו כיב בקיבתנו, המוריק את המוגלה לתוך פינו ונוטל מאיתנו את הטעם, טעם החיים?"
 והתשובה: "אכן זהו ניצחונם הגדול של כתבים, שדרגים, פרשנים, שחקנים וכדומים שבצעות מילים ואותיות היכו ארץ בשבט פיהם

הופיעו או המשורר אורי צבי גרינברג וח"כ התחיה גאולה כהן.
 אלדר, המנסה בגילגולו הנוכחי להיות ריאליסט, וכה מייד במיקלחת של צוננים מעטו של אליקים העצני. התקפתו של העצני הביאה את אלדר להכחיר את עמדותיו, דבר שעשה בנקודה (65), תחת הכותרת, לא נפלתי מהסולם":
 "אליקים העצני, בחריפותו, מבחין בין 'ירידה' מהסולם ובין 'נפילה', והוא קובע שמעדתו ונפלתי.
 "ולא היא, ירדי השגון ממני. לא נפלתי, כי כריעה צלולה ירתתי. זה נכון: אינני מדבר היום, כבימי ממת סולם, על מלכות-ישראל בין היאור והפרת, לא מכיוון שאני מתכחש לחזון. לא ניתן להתכחש למה שאיננו שלי, אלא בשרושי

אוייב דייוויד ברוזה מייבאים אותו בחזרה בצורה משופרת...

אוייב יוסי ידן ואשתו הדי לשעשע גרמנים ואוסטריים...

האמונה של העם ולא נטול הגיון גיאופוליטי. לפי שעה רק נטול עם שישא אותו חזון למעשה, ואם גם מלאכים — באותו חלום הסולם של יעקוב אבינו — יורדים ועולים, מה אנו בשר ודם, וירידה צורך עליה ולא על נפילה נאמר כן...
 נקודה מהווה בשנים האחרונות ביטאון ליצירתה וביסוסה של תורת-גזע עברית, שאינה שונה במאומה מתורת-גזע שקרמו לה. זהו ביטאון שבו מובעים ההגיגים האמיתיים של הימין הישראלי, בלא כחל ושרק. הגיגים המגלים אך במעט את האמת הרוחשת מתחת לפני ההתנחלויות, אמת מפחידה, האורבת לרגע של הודמנות, כדי לעקור את התושבים הערביים בשטחים הכבושים מבתיהם וארמותיהם וכדי להטיל על ישראל עצמה מישטר של רודנות לאומנית.

נקודה פורש בעמודיו את האמת מהשטחים הכבושים, ולא בנוסח המלוקק והאיריאליסטי שבו נוהגים המתנחלים להציג את עצמם כלפי חוץ, כממשיכי המסורת הציונית-החלוצית.
 *תורתו של קארל האוסהופר, העוסקת בהשפעת הנתונים הגאוגרפיים של ההיסטוריה, שימשה אחד מבסיסי האידיאולוגיה הנאצית.

דן עומר

ובמאמר לשונם ניצחו את ניצחון מילחמת הלכנון, הפכוה למפלה.
נביא-שקר עלינו, נביאי שלום שלום ואין שלום ואין כיום מחסום בפני דרכם הבוטחת לדרדר את מדינת ישראל, חלילה, אל התהום.

"כן, מר בגין, אם מרים פיך על שאין לכל מיפלות-הליכוד ביחד אפילו עיתון אחד ראוי לשמו:

"על כך, שמכשיר אדיר לשליטה על מוחות ודיעות, כטלוויזיה, הופקר בידי קומץ חברי ואוהדי הרסיס הננסי ששמו של"

"על כך, שבכל שש שנות שילטון הליכוד לא הוסר החרם על עיתונאים, כתבים, חוקרים, אמנים, מיוזחנים, קריינים ופרשנים שאינם מן השמאל, וזאת בעיקר בכלי-התיקשורת הממלכתיים, המשרתים היום — אובייקטיבית, הלכה למעשה — יותר ויותר את העניין הפלסטיני..."

במהלך פירסום חוברות נקודה השתחל לכותבי המאמרים בעיתון זה גם ישראל אלדר, מראשוני הניאופאשיזם הישראלי עוד בשנות ה-50, כאשר פירסם את ביטאונו סולם, שבו

יהודי אחר — גם להצגה אנטי-שמית מבישה זו, כולה תוצרת ישראל, וזאת בפני גינים בחוץ-לארץ, לא חסרו שחקנים, שלנו. כמו לסרט חמסין או לסוחר הגומי אשר כשהם מוצגים בחוץ-לארץ הם משרתים את התעמולה של אויבנו, עימם אנו נתונים במצב של מילחמה פעילה.

עך עתה לא נמצא בסדר-סיטי שלנו אפילו שחקן ישראלי אחד שיתפטר או ייסוג מלתת את בישרנו ומירצו תחת החתירה הזאת תחת עמו ומולדתו. הלכה למעשה מייצאת היום מדינת ישראל לכל העולם, באומר, בצליל, בזמר ובתמונת הרבה התעמולה אנטי-ציונית ואנטי-לאומית..."

פרק סיכום הבני עור-הדין אליקים העצני מקיריית-ארבע, שיצא להגנתה של המתנחלת זה-מקורבו, נעמי פרנקל. בנקודה (66) תקף העצני את התגובות בציבור החילוני על הופעתה של פרנקל בטלוויזיה:

"אכן אנחנו איננו רוצים דבר מן ההרסגורם, המורבים, הקניוקים, המתפילרים. אולם מה נעשה, והם אורכים לנו ובלים שינאת-חינם יוקדת ועימה לשון רעה, מושחת כסכין? ומי יודע, מה קצר המרחק מן העין הרעה והלב השוטם עד, חלילה... לאגרוף?"

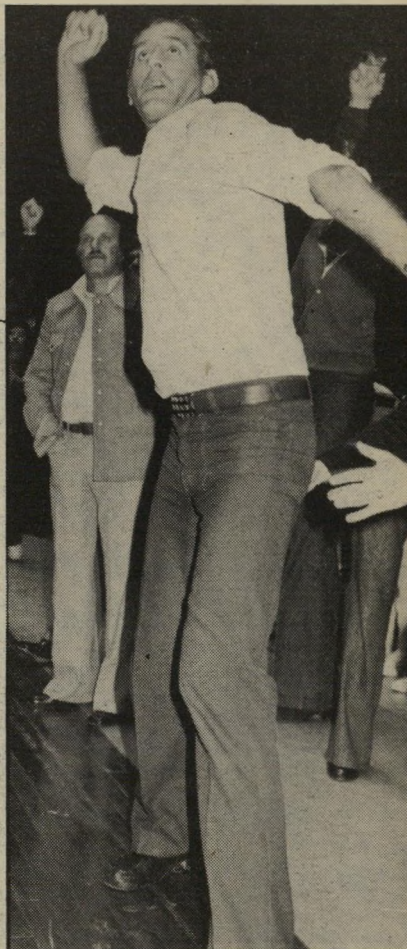
"... ברוכה תהיה לנו, אחותנו נעמי, ומי יתן ויסייע בידה להביא את האמת שלנו, את האור הגנוז בררננו, את כשרתה על ארץ-ישראל — אל ליבותיהם של בני-נוער תועים, אשר קיתונות-קיתונות של הסתה, הכפשה ורצח-אופי נשפכים עליהם יום-יום בידי מחרפיה — מחרפינו, מבקשי-נפשה — מבקשי-נפשנו..."
 זהו סיגנון הקוזאק הנגזל, המאשים את יריבו באלומות שאינה קיימת, והמכשיר את הקרקע לאלומות רצחנית.

● "שוד אלקטרוני גבית..."

ל אורך רוב חוברות נקודה ניצבת מטרה נוספת להשמצות: ממשלת ישראל, ממשלת הליכוד.

בנקודה (10) במדור המערכתי "מיסמך", תואר מותו של תלמיד-הישיבה יהושע סלומה כך: "לאחר 32 חודשים של הפקרות שילטונות, עם תום שלוש שנים כמעט של מדיניות שלום — נפרץ הסכר. נרצח יהושע סלומה..."
 בחוברת הבאה, נקודה (11), תחת הכותרת "חרות לשילטון", כתוב: "נשמע השבוע באחד ממישרדי-

כהתנהגות שלנו, לא בכוונה רעה. ילדים לומדים לבעוט בסמכות. הם לומדים ליר השולחן שמקור השילטון מנואץ לפעמים עליידי הורים, מורים, רבנים וכו'..."
 ובמישפט אחד פוסל סלונים 200 שנה של תרבות יהודית בעלת ערכים קוסופוליטיים ולאומיים, החל באינשטיין וכלה בחיים נחמן ביאליק, ועוד רבים אחרים:

אוייב רלף קליין אביו הוליכו לאושוויץ...

אוייב רודנסקי (עם אשתו ואייבי נתן) שום מעצורים פנימיים...